

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

การเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจโลกในยุคหลังสงครามเย็น ที่เน้นการแข่งขันและการเปิดเสรีทางการค้า นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการปรับเปลี่ยนระบบเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีในภูมิภาคต่างๆ ของโลก และถึงแม้ว่าการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะก่อให้เกิดการเติบโตทางการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ แต่ก็ได้สร้างปัญหาต่างๆ ตามมามากมาย ในช่วง 30 ปีที่ผ่านมา ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ขยายตัวเพิ่มมากขึ้นอย่างเด่นชัด อันเป็นผลพวงสืบเนื่องมาจากการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม อาทิเช่น ปัญหาการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิโลก และปัญหาการลดลงของความหลากหลายทางชีวภาพ เป็นต้น เพื่อให้เกิดความสมดุลของระบบนิเวศและส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน ประชาคมโลกจึงได้สร้างเครือข่ายความร่วมมือให้เกิดเป็นพลังขับเคลื่อนเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาการพัฒนาที่ไม่สมดุล ที่สำคัญคือการจัดทำแผนปฏิบัติการ 21 (Agenda 21) โดยจัดทำขึ้นในการประชุมสิ่งแวดล้อมโลก ที่กรุงริโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิล เมื่อปี พ.ศ.2535 ภายใต้สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการ 21 แนวความคิดว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืนได้ถูกเสนอเป็นกรอบการพัฒนาโดยเน้นในองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ คือ (1) การพัฒนาเศรษฐกิจ (2) การอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากร (3) การส่งเสริมบทบาทของกลุ่มต่างๆ และ (4) วิธีการดำเนินงานที่เหมาะสมต่อการปฏิบัติการตามแผนปฏิบัติการ 21 ภายใต้แผนปฏิบัติการดังกล่าว ประเทศต่างๆ จะต้องกำหนดนโยบายและมาตรการสำหรับการรักษาสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ที่สอดคล้องกับกรอบการพัฒนาที่ยั่งยืนในหลายเรื่องหลายประเด็น รวมถึงการหาแนวทางเพื่อเอาชนะความยากจนและปัญหาสิ่งแวดล้อมในขณะเดียวกัน

แม้ว่าแนวคิดเรื่องการพัฒนาที่ยั่งยืนจะกลายเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนา แต่ประเทศต่างๆ ก็ยังไม่อาจนำแนวนโยบายการพัฒนาที่ยั่งยืนมาใช้อย่างได้ผลจริงจัง ประเทศเศรษฐกิจขนาดใหญ่ รวมทั้งองค์การระหว่างประเทศด้านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การการค้าโลก (World Trade Organization) ต่างยังคงมุ่งสนับสนุนส่งเสริมการค้าเสรีและการเปิดตลาดการค้า โดยให้ความสำคัญต่อปัญหาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติในระดับต่ำ ความแตกต่างในปรัชญาความคิดสองกระแสนี้ได้ก่อให้เกิดเป็นพันธกรณีที่แตกต่างต่อประเทศไทยและประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ กล่าวคือ ในด้านหนึ่งประเทศไทยมีข้อผูกพันที่จะต้องเปิดเสรีทางการค้า มุ่งเน้นการแข่งขัน สร้างศักยภาพในการแข่งขัน และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ในการพัฒนาประเทศไทยที่ผ่านมาจึงมีการระดมใช้ทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะที่ดิน ป่าไม้ แหล่งน้ำ ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ทรัพยากรธรณี ในอัตราที่สูงมาก โดยเป็นการใช้อย่างไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดความเสื่อมโทรมลงของทรัพยากรดังกล่าวอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศ แต่ในอีกด้านหนึ่ง ประเทศไทยก็ต้องใส่ใจให้ความสำคัญต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาความยากจน และการพัฒนาที่ยั่งยืนควบคู่ไปด้วย

ในด้านการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากการเจรจาการค้าพหุภาคีขององค์การการค้าโลก รอบโดฮา ดำเนินไปอย่างล่าช้า ปราศจากความแน่นอน แต่ละประเด็นของการเจรจาได้แบ่งแยกประเทศ สมาชิกออกเป็นฝักเป็นฝ่าย ยากที่จะหาทางประนีประนอมได้ผลสรุปเป็นที่ยุติ อีกทั้งประเด็นการเจรจาที่กำลังดำเนินอยู่ในองค์การการค้าโลกเกือบทั้งหมด ก็ได้ตอบสนองต่อผลประโยชน์ของประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ เช่น สหรัฐอเมริกา และสหภาพยุโรป เท่าใดนัก ประเทศเหล่านั้นจึงหันมาให้ความสำคัญกับการทำความตกลงแบบทวิภาคีและภูมิภาคนิยม (Bilateralism and Regionalism) ซึ่งเป็นหนทางที่จะผลักดันกฎเกณฑ์กติการะหว่างประเทศที่เอื้อต่อผลประโยชน์ของตนได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

ความตกลงหุ้นส่วนภาคพื้นแปซิฟิก (Trans-Pacific Partnership Agreement) หรือทีพีพี (TPP) เป็นความตกลงซึ่งอยู่ระหว่างการเจรจาจัดทำโดยประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ซึ่งมีพัฒนาการสืบต่อมาจากความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (Trans-Pacific Strategic Economic Partnership Agreement) หรือทีพีเอสอีพี (TPSEP) ที่รู้จักกันในนามของกลุ่ม P4 ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2548 โดยมีประเทศสมาชิกก่อตั้ง 4 ประเทศ อันได้แก่ ชิลี นิวซีแลนด์ สิงคโปร์ และบรูไน ในปัจจุบัน “ความตกลงทีพีพี” มีประเทศที่เข้าร่วมเจรจาทั้งที่เป็นประเทศพัฒนาแล้วและกำลังพัฒนาจากสองฟากฝั่งของมหาสมุทรแปซิฟิก รวมทั้งสิ้น 12 ประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ชิลี เปรู สิงคโปร์ บรูไน มาเลเซีย เวียดนาม เม็กซิโก แคนาดา และญี่ปุ่น โดยประเทศเหล่านั้นต่างมีท่าทีที่เปิดกว้างต่อการรับประเทศสมาชิกเพิ่มขึ้นในอนาคต ด้วยความมุ่งหมายที่จะพัฒนาให้เป็นความตกลงทางการค้าแห่งคริสต์ศตวรรษที่ 21 (21st Century Trade Agreement) โดยมีเป้าหมายที่จะยกระดับไปสู่ความเป็นเขตการค้าเสรีแห่งเอเชียแปซิฟิก (Free Trade Area of the Asia-Pacific) และเมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้ประกาศแสดงความสนใจที่จะนำประเทศไทยเข้าร่วมเจรจาเป็นสมาชิกในความตกลงดังกล่าว โดยได้ประกาศในวาระที่นายบารัค โอบามา ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาเดินทางเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการ

การเจรจาความตกลงทีพีพีนั้น มีขอบเขตเนื้อหากว้างขวางครอบคลุมประเด็นการค้าเกือบทุกประเด็น โดยอาจจำแนกหัวข้อหลักของการเจรจาออกได้เป็น 25 กลุ่ม ซึ่งรวมประเด็นการค้าเหล่านี้อยู่ด้วย คือ การค้าสินค้า (Trade in Goods) กฎแหล่งกำเนิดสินค้า (Rules of Origin) ระเบียบและพิธีการศุลกากร (Customs) มาตรการเยียวยาทางการค้า (Trade Remedies) มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phytosanitary Measures) มาตรการกีดกันทางการค้าด้านเทคนิค (Technical Barriers to Trade) นโยบายการแข่งขัน (Competition Policy) ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property) การค้าบริการ (Trade in Services) การบริการทางการเงิน (Financial Services) โทรคมนาคม (Telecommunications) พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Commerce) การลงทุน (Investment) แรงงาน (Labour) และสิ่งแวดล้อม (Environment) เป็นต้น ที่ผ่านมามีการเจรจาความตกลงทีพีพีไปแล้วทั้งสิ้น 15 รอบ โดยรอบล่าสุดเมื่อวันที่ 23-30 สิงหาคม พ.ศ. 2556 ที่กรุงบันดาร์เสรีเบกาวัน ประเทศบรูไน

หากประเทศไทยเข้าร่วมเป็นภาคีความตกลงทีพีพี ไทยก็จะมีส่วนร่วมเจรจาจัดทำความตกลงการค้าดังกล่าว แต่ในอีกด้านหนึ่ง ความตกลงที่จัดทำขึ้นจะมีผลผูกพันประเทศไทยในฐานะประเทศสมาชิก โดยจะก่อให้เกิดพันธกรณีผูกพันทั้งในด้านกฎหมาย นโยบาย คำพิพากษาของศาล คำสั่งทางปกครอง และ

กฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ซึ่งจะมีผลกระทบโดยตรงต่อชีวิต สุขอนามัย เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยเฉพาะต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของไทยอย่างมีนัยสำคัญ

1.2 วัตถุประสงค์โครงการ

(1) เพื่อวิเคราะห์สถานภาพและประเด็นเจรจาในสามประเด็นหลัก ได้แก่ ประเด็นทรัพย์สินทางปัญญา ประเด็นการลงทุน และประเด็นการค้าและสิ่งแวดล้อม ภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนภาคพื้นแปซิฟิก (Trans-Pacific Partnership Agreement) หรือความตกลงทีพีพี (TPP)

(2) เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบของความตกลงและการเจรจาความตกลงทีพีพีในประเด็นทรัพย์สินทางปัญญา การลงทุน และการค้าและสิ่งแวดล้อม ที่มีต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของไทย

(3) เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การเจรจา และเพื่อประโยชน์ในการกำหนดมาตรการและกลไกเยียวยาที่เหมาะสม หากไทยต้องปฏิบัติตามพันธกรณีของความตกลงทีพีพี

1.3 แผนกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์	กิจกรรม	ระยะเวลา
(1) เพื่อวิเคราะห์สถานภาพและประเด็นเจรจาในสามประเด็นหลัก ได้แก่ ประเด็นทรัพย์สินทางปัญญา ประเด็นการลงทุน และประเด็นการค้าและสิ่งแวดล้อม ภายใต้ความตกลงทีพีพี	- ศึกษาเอกสารการเจรจาความตกลงทีพีพี และรายงานศึกษาที่เกี่ยวข้อง กรณียุทธศาสตร์ในต่างประเทศระหว่างนักลงทุนกับรัฐบาลในเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้ความตกลงการค้าเสรี - ศึกษาเอกสารการเจรจาความตกลงระดับทวิภาคีหรือพหุภาคีอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ความตกลง US-ASEAN TIFA ความตกลง Regional Comprehensive Economic Partnership (RCEP) - จัดประชุม focus group เพื่อนำเสนอผลการศึกษาและระดมความคิดเห็น	เดือนที่ 1-3
(2) เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของไทยที่อาจจะเกิดจากการเข้าร่วมในความตกลงทีพีพีในสามประเด็นดังกล่าว	- สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด - ประชุมระดมสมองระหว่างนักวิจัยเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล และกำหนดข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย - จัดประชุม focus group เพื่อนำเสนอผลการศึกษาและระดมความคิดเห็น	เดือนที่ 4-7
(3) เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การเจรจา และเพื่อประโยชน์ในการกำหนดมาตรการและกลไกเยียวยาที่เหมาะสม หากไทยต้องปฏิบัติตามพันธกรณีของความตกลงทีพีพี	- ศึกษาเอกสารทำทีและข้อเสนอที่ประเทศต่างๆ มีในการเจรจาความตกลงทีพีพี - ประชุมระดมสมองระหว่างนักวิจัยเพื่อกำหนดข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย - จัดประชุม focus group เพื่อนำเสนอผลการศึกษาและระดมความคิดเห็น	เดือนที่ 8-10

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้จะมุ่งเน้นศึกษาผลกระทบของความตกลงทีพีพี ที่มีต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย โดยจะศึกษาประเด็นการเจรจาที่อาจประมวลได้เป็น 3 กลุ่มเรื่อง โดยเป็นกลุ่มประเด็นการเจรจาที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อันได้แก่

- การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ศึกษาผลกระทบจากประเด็นเจรจาเกี่ยวกับเรื่องการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ สิ่งมีชีวิต ความหลากหลายทางชีวภาพ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
- การลงทุน ศึกษาผลกระทบของพันธกรณีของการเปิดเสรีด้านการลงทุน และมาตรการคุ้มครองนักลงทุน เช่น การระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐและเอกชน (Investor-state dispute settlement) และข้อกำหนดเรื่องการริบทรัพย์สินทางอ้อม (Indirect Expropriation)
- การค้าและสิ่งแวดล้อม ศึกษาผลกระทบของพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมและสุขอนามัย การยกระดับการคุ้มครองและการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมให้เข้มงวดขึ้น รวมทั้งศึกษาผลกระทบจากประเด็นเจรจาและข้อเรียกร้องด้านสิ่งแวดล้อมในความตกลงทีพีพี โดยเฉพาะผลกระทบจากการที่ประเทศไทยต้องปฏิบัติตามพันธกรณีความตกลงพหุภาคีด้านสิ่งแวดล้อม ที่ประเทศไทยถูกกำหนดให้เข้าร่วมเป็นภาคี รวมทั้งผลกระทบที่จะมีต่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของไทย

โดยมุ่งศึกษาผลกระทบว่าพันธกรณีระหว่างประเทศในสามกลุ่มเรื่องดังกล่าว จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของไทยอย่างไร

1.5 วิธีดำเนินการวิจัย

(1) วิจัยเอกสาร อาทิ หนังสือ ตำรา บทความ เอกสารการเจรจาความตกลงทีพีพี และรายงานศึกษาที่เกี่ยวข้อง กรณีพิพาทในต่างประเทศระหว่างนักลงทุนกับรัฐบาลในเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้ความตกลงการค้าเสรี ศึกษาการเจรจาความตกลงระดับทวิภาคีหรือพหุภาคีอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ความตกลง US-ASEAN TIFA ความตกลง Regional Comprehensive Economic Partnership (RCEP) เป็นต้น ศึกษาท่าทีและข้อเสนอที่ประเทศต่างๆ มีในการเจรจาความตกลงทีพีพี เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณากำหนดท่าทีการเจรจาของประเทศไทย โดยเฉพาะศึกษาประเด็นที่เกี่ยวข้องในความตกลงการค้าเสรีที่สหรัฐอเมริกาได้ทำกับประเทศต่างๆ

(2) สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้อง อาทิ นักวิชาการ เกษตรกร ช่างราชการ เอ็นจีโอ นักธุรกิจ และผู้ประกอบการ โดยกลุ่มเป้าหมายที่จะทำการสัมภาษณ์ได้แก่ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด เช่น เกษตรกรในชนบทในพื้นที่ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่อาจต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำเกษตรกรรม การผลิต และการจำหน่าย ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งในกรุงเทพและต่างจังหวัด เช่น ผู้แทนหน่วยงานราชการระดับภูมิภาค ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

(3) ประชุมระดมสมองระหว่างนักวิจัยเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล และกำหนดข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

(4) จัดทำรายงาน

การศึกษาจะกระทำด้วยวิธีการตั้งข้อสังเกต และคาดการณ์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากพันธกรณี ความตกลงทีพีพี รวมทั้งศึกษากรณีพิพาทระหว่างนักลงทุนกับรัฐในเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภายใต้ความตกลงการค้าเสรีที่ผ่านมา โดยมุ่งเน้นที่หัวข้อการเจรจาที่อาจส่งผลกระทบต่อ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และสภาพการณ์ที่ต้อง เปลี่ยนแปลงไป และแนวโน้มในอนาคตหากประเทศไทยต้องปฏิบัติตามพันธกรณีของความตกลงทีพีพี

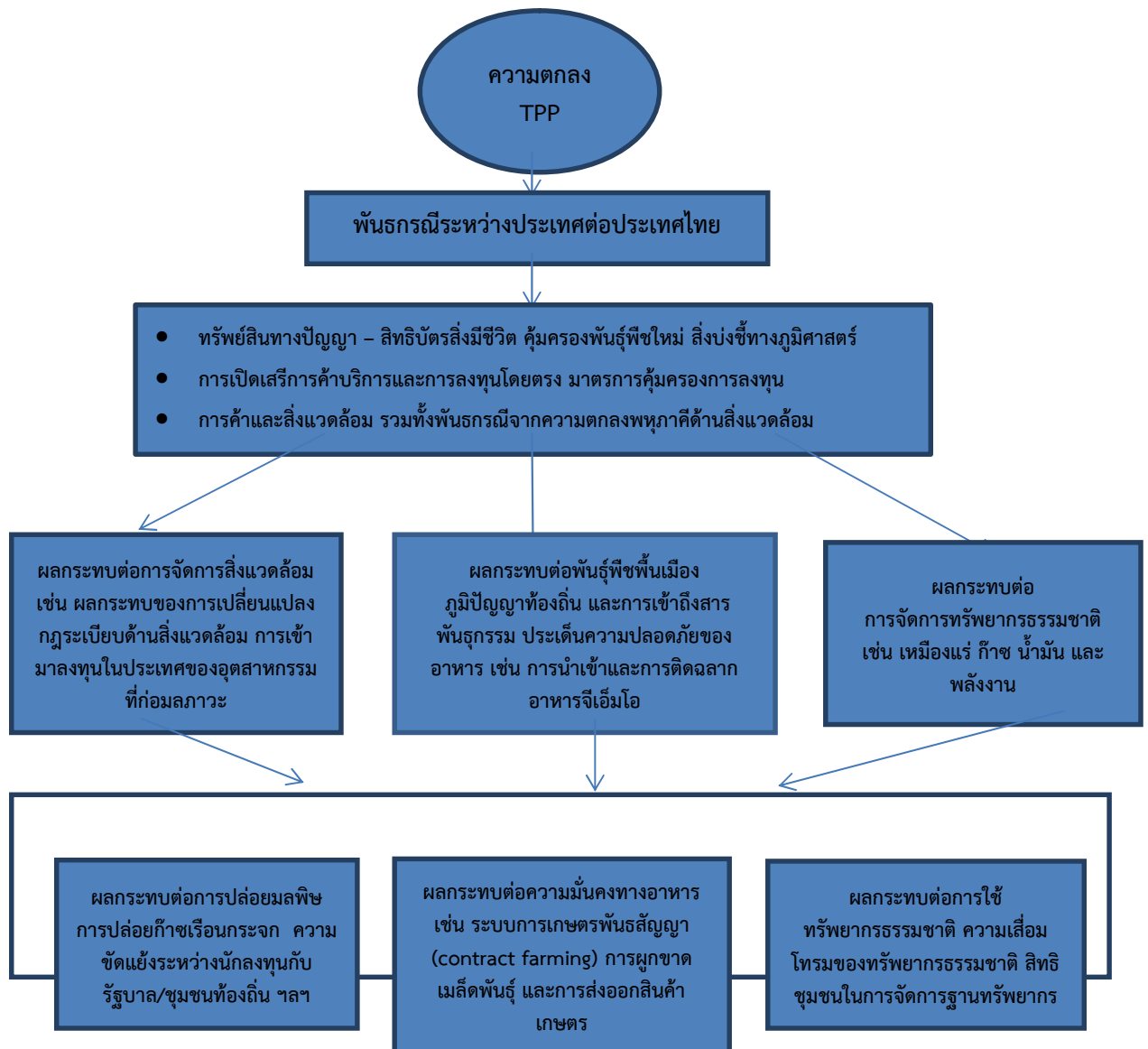
1.6 กรอบการวิเคราะห์ผลกระทบ

ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้ อาจจำแนกออกได้เป็น 4 หมวดหมู่ใหญ่ๆ ดังนี้

- ผลกระทบต่อพันธุ์พืชพื้นเมือง ภูมิปัญญาท้องถิ่น และ ทรัพยากรพันธุกรรม ประเด็นความปลอดภัยของอาหาร เช่น การนำเข้าและการติดฉลากอาหารจีเอ็มโอ เป็นต้น
- ผลกระทบที่ต่อเนื่องได้แก่ ผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหาร เช่น เกิดการใช้ยางพาราหลาย ของระบบการเกษตรพันธสัญญา (contract farming) การส่งเสริมให้มีการเข้าถึงทรัพยากร พันธุกรรมอย่างกว้างขวาง การผูกขาดเมล็ดพันธุ์ และการส่งออกสินค้าเกษตร เป็นต้น
- ผลกระทบต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม เช่น ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบด้าน สิ่งแวดล้อม การเข้ามาลงทุนในประเทศของอุตสาหกรรมที่ก่อมลภาวะ
- ผลกระทบต่อการใช้ประโยชน์และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

สำหรับแนวการศึกษาตามกรอบดังที่ได้กล่าวมานี้ ปรากฏอยู่ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบการวิเคราะห์ผลกระทบ

1.7 ระยะเวลาการวิจัย

ระยะเวลาดำเนินการ 10 เดือน โดยมีแผนการดำเนินงานแสดงได้ดังนี้

กิจกรรม	เดือนที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
กำหนดเป้าหมายกรณีศึกษา										
ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง										
สัมภาษณ์										
ระดมความคิดนักวิจัย										
นำเสนอผลการศึกษา										
รายงานฉบับสมบูรณ์										

1.8 ผลงานที่จะได้จากการวิจัยในแต่ละช่วงเวลา

เดือนที่ 1-3	เดือนที่ 4-7	เดือนที่ 8-10
รายงานความคืบหน้า	รายงานความคืบหน้า	รายงานฉบับสมบูรณ์
รายงานสรุปผลการศึกษาเอกสาร รวมทั้งตารางแสดงหัวข้อเจรจาและ ประเด็นข้อขัดแย้งของการเจรจา	รายงานสรุปผลการศึกษาระบบผลกระทบของ ความตกลงที่พื้ต่อทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมของไทย	รายงานสรุปผลการศึกษา ระบุมาตรการเยียวยาและ การแก้ไขกฎหมายและ มาตรการที่เกี่ยวข้อง
รายชื่อกลุ่มบุคคล ธุรกิจ และ ผู้เชี่ยวชาญที่จะสัมภาษณ์	รายงานสรุปความเห็นและข้อเสนอแนะจากการ สัมภาษณ์	
บัญชีรายชื่อเอกสารที่ศึกษา (Bibliographical list)		

1.9 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การเจรจา เตรียมข้อมูลและความพร้อมเพื่อประโยชน์ต่อการรับมือกับปัญหาผลกระทบของความตกลงดังกล่าว และเพื่อกำหนดมาตรการกลไกเยียวยา เพื่อบรรเทาผลกระทบของพันธกรณีความตกลงที่พื้ที่อาจเกิดขึ้นต่อประเทศไทย